

Το δάκρυ

«Καθάριζε το σπίτι μας για χρόνια.
Με κέφι και μεράκι.
Χωρίς ψεγάδι η δουλειά της.
Είχε ανάγκες και εργαζόταν ολημερίς σε σπίτια.
Η πολύχρονη συνεργασία μας,
δημιούργησε μια πιο στενή και φιλική σχέση.
Ευχαριστημένη αυτή, ευχαριστημένοι κι εμείς.
Καμμία πρόθεση διακοπής της συνεργασίας.
Ώσπου συνέβη το απρόοπτο.
Καρκίνος. Στο στήθος.
Ακτινοβολίες και χημειοθεραπείες.
Ταλαιπωρία, κόπωση, παρενέργειες.
Αδύνατο να εργαστεί. Τουλάχιστον προσωρινά.
Ωστόσο η «άδεια» πήρε παράταση.
Μετάσταση στους πνεύμονες.
Τώρα κι αν έγινε πιο δύσκολη η κατάσταση.
Εμείς τι κάμνουμε με το καθάρισμα;
Δεν μας απασχόλησε.
Άλλο ήταν το ερώτημα:
Πώς θα τα βγάλουν πέρα χωρίς δουλειά;
Δίχως δεύτερη σκέψη η νοικοκυρά αποφάσισε:
«Πληρώνω το καθάρισμα και μάλιστα
ενισχυμένο».
«Αυτό είναι μεγάλη βοήθεια για μας,
παρατηρεί ο σύζυγος της άρρωστης,
έτοιμος να βάλει τα κλάματα.
Ευχαριστούμε πολύ».
«Τον Θεό να ευχαριστείτε», απάντησε η
οικοδέσποινα.
Και γύρισε να φύγει,
κρύβοντας ένα δάκρυ,
που κυλούσε στο μάγουλο!».
(Από ένα ημερολόγιο)

Έτσι για να θυμούμαστε την 4η Φεβρουαρίου, που έχει καθιερωθεί
ως η Παγκόσμια Ημέρα κατά του Καρκίνου,
Με σύνθημα:
«Ενωμένοι από τη μοναδικότητά μας»,
να νικήσουμε την αρρώστια!
Αλλά και την 7η του ίδιου μήνα, που τιμούμε τον Άγιο Παρθένιο,
Προστάτη των καρκινοπαθών!